

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 26.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXXVII. - Štev. 1 (1832)

Gorica - četrtek, 3. januarja 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

M. Gaspari: Počestvenje sv. Treh kraljev

Z Bogom začnimo novo leto,
da bo dober tek imelo,
nas v ljubezni božji vnelo.

To želita

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
»KATOLIŠKEGA GLASA«

Okrvavljeni božič

Moral bi biti božič kot vsa zadnja leta: ljudje, predani mrzličnemu nakupovanju, zbrani nato pri svetonočni večerji ali kosilu božičnega dne, gorski hoteli, do kraja zasedeni od tistih, ki istovetijo božične počitnice z oddihom na snegu. Pa je vso Italijo v nedeljo 23. decembra na večer presunila vest: spet atentat v apenin-skem predoru med Firencami in Bologno, ko je skozenj vozil brzec Neapelj-Milan.

Počasi so prihajale natančnejše novice: vlak je imel pet vagonov prvega in šest 2. razreda, na njem je potovalo 700 oseb, večina so bile iz neapeljskega območja, eksplozija se je pripetila v devetem vagonu, ko je bilo do izhoda iz predora v smeri Bologne še 13 km (ves predor je dolg 18 km 610 metrov). Smrtnih žrtev so našli 15, zadnje so lahko identificirali šele po petih dneh, ranjenih potnikov je bilo več deset, pet jih niha med življenjem in smrtjo.

Temu so sledila ugibanja, kdo naj bi stal za tem atentatom. Za levico je bilo takoj jasno: to lahko storijo le neofašisti. Drugi so bili v sodbah previdnejši. Notranji minister Scalfaro je pred parlamentom dejal: »Bilo bi napačno, če bi preiskavo usmerili le v eno sled, čeprav so neki znaki za črni terorizem; ne smemo pa izključevati tudi rdečih brigad ali mednarodnega terorizma ali mafijskih krogov ali prekupevalcev z mamili.«

Tudi ministrski predsednik Craxi je pred senatom opozoril na previdnost: »Ne smemo kot v preteklosti preiskave voditi le v eni smeri. Res je, sličnosti med atentatom dne 4. avgusta 1974 v istem predoru na brzovlaku "Italicus" (12 mrtvih, 48 ranjenih) so mnoge, a to nas še ne sme zavesti k prenašalnim sklepom. Lani v Silvestrovi noči (1983-84) je bil podoben atentat

izveden na brzovlaku Marseille-Pariz. Terjal je pet mrtvih in na desetine ranjenec. Izkazalo se je, da je imel mednarodno ozadje. Tudi pri nas ne smemo izključiti mednarodnega terorizma, ki ima svoje leglo zlasti v islamskem svetu. Vsekakor ne smemo ponoviti napak iz preteklosti: površnosti, prenašalnosti in političnih interesov.«

ODMEVI NA ATENTAT

Naravno je, da je krvavi atentat globoko odjeknil v vsej italijanski javnosti in pretresel vse sloje italijanske družbe. O njem so obširno govorila vsa sredstva javnega obveščanja, dnevnikarji so v posebni izdaji izšli za sam božič, vsi pomembnejši politiki in sindikalisti so smatrali za potrebno, da podli zločin z ostrimi besedami ožigosajo in obsodijo.

Seveda je povzdignil svoj glas tudi sv. oče. Dvakrat je spregovoril o tem žalostnem dogodku: najprej v svoji božični poslanici svetu, v kateri je izrazil svojo solidarnost z vsemi žrtvami nasilja, pri čemer velja njegova misel še posebej italijanskim družinam, ki žalujejo za svojci, žrtvami strahotnega pokola ter onimi, ki so bili pri tem ranjeni.

Na ta dogodek se je povrnil na sam božični dan ob običajni opoldanski molitvi angelovega češčenja. Dejal je: »Spokojno in veselo božično razpoloženje je v Italiji zagrenilo in zatemnilo grozno krvoprelitje na brzovlaku Neapelj-Milan. Z prepričanostjo smo pred toliko hudobijo. In vendar: božično praznovanje nas vzpodbuja k zaupanju v ljubezen Najvišjega. Molim za nedolžne žrtev in prosim za tolažbo tistim, ki jokajo zaradi te tragedije.« In je po danem blagoslovu še dodal: »Želim, da najdete v veri, upanju in ljubezni moč za prenašanje preizkušnje, ki nas je vse v Italiji te dni prizadela.«

SLOVO OD ŽRTEV

V načrtu je bilo, da bi se v četrtek 27. decembra izvršilo v Bologni uradno slovo od vseh žrtev atentata, da so svojci ubitih že predhodno dali krste odpeljati v svoje kraje. Ni jim bilo za to, da bi država ali stranke iz njih kovalе svoj politični kapital. Kasnejši dogodki so jim dali prav.

Tako je prišlo v Bologni namesto do pogreba le do množične spominske svečanosti, ki je imela dva dela: verski je potekel v stolnici sv. Petronija, civilni pa na glavnem trgu. Če je bil prvi dostojanstven,

pa ne moremo reči tega o drugem. Levice ga je vzela v svoj zakup in iz njega naredila bolj volilni shod kot pa žalno proslavo.

V stolnici so se zbrali poleg Pertinija, podpredsednika vlade Forlanija, predsednice poslanske zbornice Jottijeva, nekaterih ministrov še številni predstavniki strank in mnogo ljudstva, na trgu pa predvsem levičarske skupine, med katerimi so prednjačili tisti od Proletarske demokracije.

Papeža je zastopal neapeljski kardinal Ursi, cerkveni govor pa je imel bolonjski nadškof Biffi. Atentat je označil kot zločin, ki zaradi prelite krvi in joka bratov in sester kliče k Bogu po pravici: »Morilce je treba že enkrat identificirati in jih onemogočiti, da bi še kdaj mogli udariti. In kaj si pri tem želimo? Kot je iz smrti božjega Sina — mojstrskega dela človekove hudobije — prišlo odrešenje sveta, tako naj bi iz tega neusmiljenega in nesmielnega zločina vzniknil nov in različen čas, v katerem bi se uveljavile velike in brezštevne sile dobrote, človeške solidarnosti in dejavnosti.«

Istočasno kot v Bologni je bila podobna svečanost v Neaplju. Te se je udeležil ministrski predsednik Craxi, ki je dolgo omahoval, za katero od obeh mest naj bi se odločil.

Na glavnem trgu v Bologni pa je spregovoril komunistični župan Imbeni. Povsod rdeče zastave in številni žaljivi napis (»Država, ki organizira pokole, ne bo nikdar delila pravice.« »Koga boste oprostili to pot?« »Andretotti je vodja P2« itd.). Mnogo žaljivk na račun DC. Vzklik na račun Forlanija: »Izginj, sramuj se!«

Imbeni ni storil drugega kot obtoževati na vse strani. Če je prišlo do novega atentata, je zato, ker črni terorizem do sedaj ni bil nikdar ne razkrinkan ne kaznovan. Naravno: državni aparat ga štiti, prav tako tajne italijanske in tuje službe. Zato je treba doseči politično menjavo, da se zlo v korenini zatre. Z drugo besedo: komunisti na oblast, le oni so prosti moralne gnilobe, ki se je zajedla v italijansko družbo.

Jasno je, da tak način govorjenja ostalim strankam ni bil všeč. Socialisti Sodano je dejal: »Neokusno je delati politično propagando na koži drugih.« Casini od DC pa je izjavil: »To ni bilo slovo od mrtvih, temveč politični shod najslabše vrste. K sreči žrtev ni bilo zraven: vsaj ena žalitev manj!«

Ob vstopu v novo leto Gospodovo

MLADI IN MIR Z ROKO V ROKI

Organizacija Združenih narodov je razglasila leto 1985 kot Leto mladih. Zato naj gre naša prva beseda v novem letu naši mladini, ki je del svetovne mladine. Sv. oče Janez Pavel II. je oklic svetovnega leta mladih uporabil kot priložnost, da naslovi na vse mlade ljudi svojo novoletno okrožnico miru. Tudi na našo slovensko mladino. V svoji okrožnici papež poudarja, da je prihodnost v rokah mladih; ob koncu stoletja bo današnja mladina vodila svet. Kako? Zavisi od izbire, ki jo bodo mladi dali na dve osnovni vprašanji in sicer na vprašanje o Bogu in na vprašanje o človeku.

V čem vidijo mladi smisel človeškega življenja in dostojanstvo človeške osebe? Nekateri izbirajo materializem in uživanje življenja kot najvišji smoter človeka. Pri tem so večkrat krivi tudi starši, ki menijo, da morajo nuditi otrokom čim več materialnih dobrin, zanemarjajo pa vzgojo k moralnim vrednotam. Drugod skušajo mladino usuznjati ideologijam in prikazati službo tem ideologijam kot zadnji smoter življenja. Tretji vidijo v človeku moralno bitje, ki hrepeni po pravičnosti in miru, po služenju višjim vrednotam človekovega dostojanstva. Na mladih je, kaj bodo izbrali, mi starejši jim pa moramo pomagati, da bodo prav izbrali.

Drugo vprašanje je vprašanje o Bogu. Tudi od odgovora na to vprašanje zavisi bodoče zadržanje mladih in s tem uvida človeštva prihodnjih desetletij. Naj mladi ne pozabijo, opominja sv. oče, da tam, kjer umre v vesti ljudi ideja o Bogu, neizogibno umre tudi ideja o človeku kot bitju, ustvarjenem po božji podobi. »Kjer umre Bog, tam je človek le ena izmed stvari narave, brez lastnega dostojanstva, brez lastnih pravic.«

To je posebno vidno tam, kjer so ljudje usuznjani raznim ideologijam. V takšnih režimih Bog nič ne velja, dostojanstvo

človeške osebe je pa žrtvovano ideologiji, to je partiji in državnim skupnosti. Mladi, osvobodite se sužnosti egoizmu, ideologijam, materializmu, da boste gradili na svetu mir in pravičnost. Mirno in pravično sožitje med ljudmi in narodi pa zahteva, da so ljudje soudeležni pri političnih izbirah, da ni zgolj kak samodržec ali skupina okrog njega, ki odloča o usodi državljanov. Naj se mladi učijo ob starejših soudeležbe pri odločitvah, ki se tičejo skupnega blaga. Naj torej vstopajo tudi v politično areno. To velja tudi za katoliško mladino, ki ne sme dopuščati, da bodo samo drugi odločali o skupnih zadevah.

Sv. oče zaključuje svojo poslanico: »Naj bo letošnje leto za vsakega izmed vas mladih leto trdne zavezanosti za delo miru in pravičnosti.«

METODOVO LETO

Za nas Slovence in sploh za vse Slovane bo leto 1985 imelo še to značilnost, da bo Metodovo leto v spomin na 1100-letnico smrti sv. Metoda, prvega škofa in metropolita med Slovani. Skupaj z bratom Cirilom sta prinesla Slovanom ne samo evangelij, temveč sta postavila temelje tudi njih kulturi s tem, da sta izumila slovensko abecedo in prestavila na slovenski jezik bogoslužne knjige ter vpeljala bogoslužje v živem slovenskem jeziku. To, kar je uzakonil v liturgiji zadnji koncil, namreč uporabo živih jezikov pri liturgiji, sta pred 1100 leti uvedla med Slovani že sv. brata.

Jugoslovanski škofje bodo za Metodovo leto izdali posebno pastirsko pismo. Mi Slovenci v zasebnosti pa tudi ne smemo mimo tega jubileja brez dostojnega spomina. V Rimu bo sv. oče slovesno oklical Metodovo leto dne 14. februarja, ko se bo osebno udeležil koncelebrirane maše v baziliki sv. Klemenca. Zaključilo se bo Metodovo leto v mesecu oktobru.

V Rimu deluje posebna komisija, ki naj

pripravi in izpelje razne pobude v spomin na Metodov jubilej. Tajnik te komisije je msgr. Maksimilijan Jezernik. V Gorici mislimo pripraviti Metodovo slavje prvo postno nedeljo, tj. 24. februarja.

Naj nam Metodovo leto pomaga, da bomo bolj cenili dragoceno dediščino sv. bratov ter se utrdili v zvestobi do Cerkve in do lastne narodne kulture.

JUBILEJ PRVEGA POVOJNEGA KATOLIŠKEGA TEDNIKA

Slovenci v Italiji pa bomo letos obhajali še en jubilej in sicer 40-letnico prvega povojnega katoliškega tednika. Konec avgusta leta 1945 je namreč začel izhajati v Gorici tednik »Slovenski Primorec«, ki je imel podnaslov »katoliški tednik«. »Slovenski Primorec« je bil predhodnik tržaškega »Tedna«, ki je začel izhajati v Trstu dve leti kasneje, in »Katoliškega glasa«, ki je začel izhajati leta 1949.

Tednik »Slovenski Primorec« so ustanovili slovenski duhovniki goriške škofije iz velike potrebe, ki smo jo takrat čutili, da damo slovenskim vernikom v roke časopis, ki jih bo vzgajal ter informiral o življenju Cerkve in slovenskega cerkvenega občestva, ki pa bo tudi branil Cerkev pred napadi in bo zastopal demokratični pluralizem v tistem času, ko je od zmage in krvi pijana OF hotela vsiliti vsem Slovincem svojo ideologijo in politično diktaturo.

Ker smo bili siti fašistične ideologije in diktature, smo si zaželeli svobodnega slovenskega glasila po dvajsetih letih prisilnega molka pod črno diktaturo. Iz teh nagibov je vzniknil »Slovenski Primorec« pod odgovornim uredništvom msgr. Alojzija Novaka in pod dejanskim urejevanjem dr. Mirka Brumata.

V teku tega leta bomo proslavili tudi ta jubilej, ki naj bo skupen za slovenske vernike tako v goriški kot v tržaški škofiji, saj smo danes okrog »Katoliškega glasa« vsi povezani.

Andreotti je obiskal Poljsko

Prav ob tretji obletnici vojaškega udara na Poljskem je italijanski zunanji minister Andreotti obiskal Varšavo in se tam mudil štiri dni. Kot prvi izmed državnikov Atlantskega vojaškega pakta in Evropske gospodarske skupnosti po letu 1981 je imel vrsto pogovorov s sedanjimi poljskimi oblastniki, s kardinalom Glempom, s predstavniki razpuščenega sindikata Solidarnost in raznimi disidenti. Obiskal je tudi grob umorjenega duhovnika Popieluszka in bil pri maši v cerkvi sv. Stanislava Kostka. Na Kopernikovi univerzi v Torunu pa je prejel častni doktorat iz humanističnih ved. Iz Varšave je zadnji dan obiska Andreotti odšel še v Krakov, kjer je svoj obisk zaključil. Poljski tisk je italijanskega zunanje ministra označil za »državnika svetovnega slovesa« in izrazil upanje, da bo pripomogel k poglobitvi dialoga med Poljsko in zahodnim svetom.

V Torunu na Poljskem sodijo štirim morilcem duhovnika Popieluszka. Najvišji po činu je polkovnik Adam Pietruszka, ki naj bi bil pobudnik in organizator zločina. Dva sta poročnika: Pekala in Chmielewski, Piotrowski pa je kapetan. Do sedaj je bil najbolj izčrpen v opisovanju umora Pekala. Dejal je, da so vsi štirje

obtoženci bili prepričani, da se jim ne bo ničesar zgodilo, ker stoji za njimi varnostna služba. A so se zmotili. General Jaruzelski je bil mnenja, da je spričo ohranitve notranjega miru potrebno postaviti jih pred sodišče.

Spet množičen pobeg v svobodo. 120 potnikov poljske potniške trajektne ladje »Pomerania«, ki je pristala v severnonemškem pristanišču Lübeck-Travemünde, se ni več vrnilo na krov; sklenili so ostati na Zahodu. Na ta način se je v preteklem letu zateklo v ZS Nemčijo že 900 Poljakov, za politično zatočišče pa je v letu 1984 zaprosilo kar 3.000 poljskih državljanov.

V četrtek 27. decembra je poteklo p. t. let, ko so sovjetske čete na »prošnje« Barbraka Karmala, ki je tedaj živel kot politični emigrant nekje v Vzhodni Evropi, »prišle izkazat svojo internacionalistično dožnost« režimu, ki so ga same vzpostavile. Poseg Sovjetske zveze je sprožil zoper njene zasedbene čete nastope domače gverile, ki je še danes aktivna. Teško je ugotoviti, koliko je padlo v tem času sovjetskih vojakov, eno pa je gotovo: ta vojna Sovjetsko zvezo zelo politično bremeni in ji jemlje še tisti ugled, ki ga je morda do sedaj imela v državah Tretjega sveta.

Pred letošnjimi upravnimi volitvami

Za novim letom bodo začele spet vsakdanje politične in druge dejavnosti. Politične stranke se bodo spet oborožile z novim duhom in zanosom, posebej v pripravi na letošnje najbolj stvarne probleme — med njimi gotovo upravne volitve. V Italiji bodo te različne vrste in vsebine. Po državi bodo deželne volitve za dežele z navadnim statutom (naša spada med one s posebnim statutom in bo spet volila šele leta 1988). Nadalje bodo upravne volitve (pokrajinske in občinske) po skoraj celi državi.

V naši deželi bodo predvsem občinske volitve. Te bodo v goriški pokrajini, kjer bo treba obnoviti skoraj 20 občinskih svetov na 25, med njimi goriškega. Pokrajinski volitve pri nas ne bo, ker tudi zadnje niso sovpadale z občinskimi. Na Tržaškem bodo občinske volitve v petih okoliških občinah in ne v Trstu, kjer tudi ne bo pokrajinskih volitev. Občinske volitve bodo tudi v velikem delu videmske in pordenonske pokrajine.

Kot znano, je vlada določila za volitve dan 12. maja. Zato bodo vsi izvoljeni sveti lahko delovali največ do konca meseca marca, ker morajo štirideset dni pred volilnim rokom prenehati z delovanjem. V tem kratkem razdobju morajo ti izvoljeni organi še predstaviti in odobriti proračun za tekoče leto, ki pa bo letos nekako sovpadal z bilanco opravljenega petletnega dela.

POMEN GORIŠKE OBČINE

Naravno je, da se tu zaustavimo najprej ob tisti občini, ki bo na prihodnjih volitvah za Slovence v deželi največjega pomena, to je Gorica. To je obenem tudi glavno mesto pokrajine in s tem igra posebno pomembno vlogo v upravno-političnem življenju naše dežele.

Goriška občina je že dolga leta sem središče celotnega političnega življenja in delovanja. Zato je tudi njen občinski svet tisti forum, ki ima poleg ozke upravne tudi važno politično vlogo. Vsa ta leta je stalno bil v prvi vrsti politične igre in dialektike, ko je šlo za splošna načelna politična vprašanja, pa tudi za svojsko problematiko našega mesta in pokrajine. Pri tem naj spomnimo, da je goriški občinski svet vedno globoko čutil vse velike mejne situacije ali kritične trenutke ter ob njih zavzel svoje stališče.

Naj le spomnimo na zadnje mandatno dobo, ko je npr. z debatami ob sovjetski zasedbi Afganistana ali dramatičnih dogodkih na Poljskem živo izrazil ogorčenje Gorice nasploh in jasno podčrtal demokratično tradicijo Gorice. To je vedno nedvoumno izrazil tudi v prejšnjih mandatnih dobah, ko je šlo recimo za debate o terorizmu z njegovo odločno obsodbo (kako aktualno spet v sedanjem trenutku!). Vedno je bila goriška občinska uprava občutljiva za socialno življenje in razplet na gospodarskem področju, kar kažejo važne debate o delavskem vprašanju in krizi industrije ali pa o usodi goriškega gospodarstva.

Za nas pa je goriški občinski svet vedno bil tudi prva in važna skupščina, ki je veliko razpravljala o vprašanih slovenske manjšine. Samo v zadnjem mandatnem obdobju lahko štejemo več poglobljenih sej o vprašanju zaščite Slovencev v Italiji, ki so jih sprožili navadno prav svetovalci slovenske stranke. Nešteto je bilo tudi debat ob problemih šolstva in kulture, kjer se je slovenska komponenta posebej vedno zavzemala zlasti za priznanje in enakovredno gledanje na slovensko prisotnost v občini. Goriški občinski svet je tudi sprejel vrsto resolucij, ki zahtevajo zakonsko zaščito Slovencev. Tudi vsakoletne razprave o občinskem proračunu so vedno dale slovenskim svetovalcem lepo možnost za poglobitev teh problemov.

Občina Gorica pa je tudi obmejna občina in je zato že dolgo let nazaj spleta veliko stalnih vezi zlasti z Novo Gorico. Marsikdaj se tu obe občinski upravi dopolnjujeta in politika dobrega sosedstva ni ostala le pri besedi. Upati je, da bo ta šla še naprej in tudi v bodoče rodila dobre sadove.

SLOVENSKE OKOLIŠKE OBČINE

Ce smo z večjim poudarkom podčrtali nekatere aspekte goriške občine, smo pač to naredili, ker je dejansko bil goriški občinski svet za goriške Slovence in njih politično življenje vedno prvo izvoljeno telo in kraj, kjer je tudi beseda o pravicah Slovencev vedno imela velik, seveda tudi polemičen odmev. To že odkar so prvi občinski sveti po vojni zasedali v starodavnih dvoranah deželnih stanov na goriškem gradu!

V politično-upravnem življenju naše dežele pa gotovo igrajo prav tako važno vlogo posamezni občinski sveti naših sloven-

skih občin na Tržaškem in Goriškem, ki jih vodijo slovenske uprave. To velja tudi za narodnostno mešane občine, posebej na Tržaškem in delno Goriškem, kjer je tudi boj slovenskih svetovalcev gotovo še bolj nevhvaležen, ampak nujno potreben in hvalevreden. V videmski pokrajini so razmere seveda drugačne, zato tudi oblike upravnega življenja v občinah z izrazito slovensko večino (kot razne v Beneški Sloveniji) ne odgovarjajo našim. Prav zato je današnje razmišljanje v glavnem namenjeno Tržaški in Goriški.

Izoljeni občinski sveti so tu gotovo pomemben izraz pristnega krajevnega življenja. Zato se tudi razlike omejujejo v glavnem na sedaj tradicionalna dva tabora med Slovenci. Seveda gre pa tu še za itak stalne politične teze o samostojnem nastopanju ali pa o pripadnosti vsedravnim strankam. O tem bi zaenkrat ne pisali, saj smo o vsem tem že velikokrat razmišljali in gotovo še bomo.

V slovenskih občinah gre tudi za uveljavljanje naših pravic in narodnostnih interesov, kar pa je morda lažje kot v velikih mestnih ali pa narodnostno mešanih občinskih upravah. Tudi imajo tu občinski sveti morda malce drugačno vlogo kot v veliki občini, posebej seveda tam, kjer je v veljavni večinski sistem in torej odbor prevzame velik del funkcij. Vsekakor so občinske volitve v vseh teh občinah zelo delikatne in morda še bolj občutene, ker gre za izbiro oz. odločitev za kandidate manjše krajevske skupnosti. Prav zato pa lahko tudi pride tu do večjih osebnih ali drugih neskladij, če ne prav zdrh, ki zmorejo v doglednem času privedi uprave tudi do hudih razpotij. Temu se je treba na vsak način upreti in imeti pred seboj le prave koristi celotne skupnosti, sicer lahko pride do prave paralize v delovanju izvoljenih teles.

To je le nekaj misli, ki naj služijo za napotek vsem tistim, ki morajo skrbeti za pripravo majskega volitev. Gotovo se bomo k vsemu še povrnili, saj je vprašanje s tem v zvezi nič koliko!

Spectator

Kardelj - pobudnik koncentracijskih taborišč

Goli otok v Dalmaciji je postal žalostno slaven, ker so po letu 1948 jugoslovanske oblasti tja pošiljale kominformiste, tj. Stalinove pristaše, ki so obsojali Titov prelom s tem tiranom. Na tem resnem otoku so komunisti-stalinisti v vročini in pomanjkanju vode pod nadzorstvom komunistov-titoistov lomili marmor.

Zgodovinar Dedijer v tretjem delu svojih »Zapisov za Titovo biografijo« poroča (za njim je to ponovil tudi »Nedeljski dnevnik« v Ljubljani 9. septembra letos), da se je zamisel koncentracijskih taborišč v Jugoslaviji porodila v glavi Edvarda Kardelja, ko je v družbi hrvaškega kiparja Avguštinčiča iskal ležišča marmorja in se je spomnil zapuščenega kamnoloma na Golem otoku. In dodaja: »Seveda ne Kardelj ne Ranković ne Djilas ne bi mogli sprejeti sklepa o koncentriranju vseh prijetih kominformincev, če tega ne bi odobrili Tito.« Dedijer dodaja, da je Goli otok eno, kar se je tam dogajalo, pa drugo.

Je pa zanimivo še nekaj drugega. Dedijer pravi, da je Kardelj celo hotel, da bi v Listino o človekovih pravicah, ki so jo pripravljali v Združenih narodih, vnesli popravek o pravici vsake države, da zakoniti kazenski taborišča! Ta popravek naj bi se glasil: »Vsaka država ima v nujnem primeru pravico, da v interesu varovanja reda in družbenega sistema z upravnim postopkom odvzame za nedoločen čas svobodo vsem državljanom, ki ogrožajo njeno neodvisnost na pobudo kakšne tuje sile.«

Predstavniki Jugoslavije v OZN Aleš Bebler je zaprepaščen sporočil Kardelju, naj odstopi od tega nemogočega predloga. Res je Kardelj sprejel Beblerjev nasvet in, pravi Dedijer, »smo se tako rešili te velike sramote, da bi v ustanovno listino OZN o človekovih pravicah vnesli pravico za odpiranje koncentracijskih taborišč.«

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

Papeževa solidarnost z vsemi s celega sveta

Polnočno božično mašo je sv. oče Janez Pavel II. opravil v baziliki sv. Petra ob prisotnosti 25.000 vernikov, ki so prišli z vsega sveta. V pridigi je primerjal betlehemsko noč s temo današnjega božiča. »Pripadamo,« je dejal, »rodu, ki se je odkrito usmeril od Boga k svetu, od večnosti k časnosti, k rodu, ki hodi v temi. Nekateri se celo sprašujejo: Ni mar že nastopila pokrščanska doba? Drugi so medtem iz ateizma napravili program za napredek človeka. Toda ta napredek je prišel s seboj le izkoriščanje človeka po človeku, izgubo vrednot, ki dajejo smisel življenju, grožnja jedrskega orožja in nemoč pred lakoto, ki je dramatično zajela številna področja Tretjega sveta. Kako temu odpomoči? Apostol pravi: Odpovedati se hudobiji in svetnim željam ter živeti trezno, pravično in pobožno v tem svetu. Prav to pa je program, ki nam ga nudi Dete, v jasli položeno.«

Prošnje so bile pri polnočni maši izrečene v šestih jezikih. V angleščini: da bi bila Cerkev tudi v današnjih časih zadržana zveličanja; v nemščini: da bi papež, škofje, duhovniki in misijonarji s svetim življenjem znali Kristusa oznanjati v svetu; v arabščini: da bi oblastniki pospeševali človekovo dostojanstvo, versko svobodo, pravico do dela, branili slabotne; v poljskem jeziku: da bi vsi ljudje dobre volje, ko praznujejo božič, doumeli, da to pomeni ljubiti; v svahili (črnskem) jeziku: za ljudstva, ki praznujejo božič v bolečini zaradi vojske, lakote, suše, drugih prirodnih nesreč; v vietnamski: za uboge, trepeče, begunce; v portugalski: za vse, ki so navzoči ali obredno sledijo po radiu in televiziji, da bi ob učlovečenju Boga znali življenje prav živeti.

Pri glavni maši božičnega dneva je sv. oče prebral svojo božično poslanico. Svoja voščila je izrekel v 47 jezikih, svojo solidarnost pa je takole izrazil:

Čutimo se solidarni z vsemi ubogimi sedanega sveta in z njihovim konkretnim ter vsakdanjim trpljenjem: z ljudstvi Etiopije, Mozambika in drugih afriških pokrajin, ki jih je zdesetkal bič suše in lakote; s tisoči beguncev, ki živijo daleč od domovine in kot Kristus brez strehe v čisto človeka nevrudnih pogojih; z brezposelnimi, z osamelimi osebami, z vdovami in sirotami, ki obkokujejo moše in očete, ugrabljeni njih ljubezni, ki se niso več vrnili na svoj dom; z vsemi žrtvami na-

silja (tu je vključil družine, prizadete po atentatu na brzdovlak Neapelj-Milan); z družinskimi člani tistih, ki so z življenjem plačali svoje prizadevanje za širjenje evangelija in za uveljavitev socialnega nauka Cerkev; za ugrabljen, še vedno v rokah ugrabiteljev; za družine, ki trpijo zaradi moralnega nerada, ki ga povzroča potrošniška družba; za vse, ki se upirajo uživanju mamil, nasilju, organiziranemu zločinu.

Ta solidarnost se razteza tudi na vse, ki so oropani svobode gibanja in osebne varnosti; na vse, ki ne uživajo enakega dostojanstva zaradi svoje narodnosti ali rase; na vse, ki ne morejo svobodno izraziti svojega mišljenja ali živeti svoje vere; na vse, ki so postavljeni na rob družbe ali v zaporih, ker se ne strinjajo z vladajočim režimom ali ideologijo; končno na vse, ki so podvrženi duševnemu nasilju, katero skrni svetišče njihove notranjosti in človeško dostojanstvo.

Naj bi zato luč, ki prihaja iz jaslic, razpršila temo zmore, sovraštva in samoljubja, ki težijo človeška srca in jih razpoložila za vrednote ljubezni in miru ter s tem pripravila pot tistemu miru, ki so ga angeli oznanili na betlehemske jaslice.

Pomoč nemških katoličanov Tretjemu svetu

Predsednik nemške škofovske konferenec kardinal Höfner je dal obračun pomoči Cerkvam v deželah Tretjega sveta za leto 1983. Darove je zbirala misijonska organizacija »Missio«, ki šteje nad milijon članov. Zbrali so 173 milijonov nemških mark, kar znaša približno 100 milijard lir. Škofovska konferenca sama pa je od cerkvenega davka, ki ga prejema, darovala 45 milijonov mark, približno 27 milijard lir. Pomoč je bila odposlana v Afriko, Azijo in Oceanijo.

Film o m. Tereziji

V Indiji so v teku priprave za celovečerni film o misijonarki m. Tereziji. Režiser filma je Francoz Dominique Lapierre, ki živi v Indiji. Z registracijo filma bo začel v mesecu januarju. Skoraj ves film bo posnet po krajih v Kalkuti, kjer živi m. Terezija. Misijonarko bo upodobila angleška igralka Glenda Jackson.

Mesec za katoliški tisk

BESEDA O »KATOLIŠKEM GLASU«

Ni mogoča zvezda na nebu katoliških časopisov, a njegova mala lučka je kažipot neštetim, tu in po svetu, od daljne Avstralije do Kanade, od Južnega do Severnega tečaja, od Vzhoda do Zahoda, sij resnice in svobode, ki objema ves svet.

V njem ni ne hinavščine ne zmot. Premočen je, jasen in odločen in ne klečeplazi pred nikomer. Blatijo ga, kritizirajo, omalovažujejo, včasih še tisti, ki bi ga morali podpirati in ceniti. A kdor je v posesti resnice, se ne boji sovražnikov. Moč se v slabostih spopolnjuje.

Zato pa brez strahu stopa v 37. leto življenja. Prepričan je, da mu bodo sedanji naročniki ostali zvesti, vabi pa tudi tiste, ki so doslej stali ob strani, da se mu pridružijo. Poglobili bodo svojo versko in utrdili svojo narodno zavest ter pravilno izoblikovali svoje svetovno prepričanje v duhu pravice in resnice.

Prepričani smo, da je med nami še veliko dobre, idealne mladine. Zakaj bi se ne pridružila krogu dopisnikov Katoliškega glasa, ki sicer ne prejema nobenega honorarja, a imajo zavest, da delajo za dobro stvar. S svojim žarom mladosti bi prinesli novo pomlad v edini katoliški tednik na Primorskem.

Kritika je potrebna, pravi, saj iz napak se učimo. Ni pa pošteno ne umestno, da kritizirajo delo drugih tisti, ki s svojimi zmožnostmi nič ne pripomorejo za procvit tega dela. Končam z Gregorčičevim vablom:

Na delo torej, ker resnobni so dnovi,
a delo in trud nam nebo blagoslovi!

Z. P.

Naš prvi in poslednji dan

NOVOLETNA BELEZKA

Svetloba prve ure, mladost prvega dne v letu! Prvi dan ni poslednji dan. In vendar. Ali se loči od večerajšnjega zadnjega dne? Na naših evropskih območjih praznujemo že od božiča sem dolgo slovo in prihod novega, ki naj potrdi naše stare navade in običaje.

Nastop novega časa je povezan s svetim Silvestrom, tistim daljnim rimskim svetnikom, ki je poganskega rimskega cesarja krstil v cesarja Konstantina. Legenda pripoveduje, da je premagal zlobnega zmaja v rovu temé in krvi. Podoba pa je, da tisti poslednji Silvestrov dan še vedno tudi naš prvi dan.

Prvi dan je zadnji dan. Iz prvega dne leta poganja kal sodnega dne sveta. Kaj pomeni to? Predvsem, da živimo v »poslednjem času«, čeprav je za mnoge vse tako mlado, sveže, novo in zdravo. Zapisano stoji, da ne vemo ne ure ne dneva. To še ne pomeni, da nam bo izpodneslo tla pod nogami. Vendar to izpričuje, da se moramo »zavedeti samega sebe«.

Zavedeti se moramo lastne neponovljivosti in lastne zavezanosti k dokončnemu cilju, k izteku leta. Osmisliti moramo naše lastno bivanje in ga v dobroti nas samih in naših bližnjih napolniti z »milostjo« upanja in zaupanja, sreče in veselja, ljubezni in požrtvovalnosti. Stopiti moramo iz začaranega kroga, v katerem se vrti svet. Stopiti moramo iz temnega risa samó-materialnega, ki vodi v uničenje človeštva in sveta. Življenje moramo dati tisto notranjo vsebino, ki vodi iz enosmernosti pridobivanja tudi na druge poti, v duhovno življenje, v reduciranje materialnega v dobroti vzajemnosti z mnogimi, v hojo prijateljstva in skromnosti.

Vse to zveni morda precej utopično, ker je tudi večina bogatih še vedno prepričana, da je premalo bogata. Izhoda iz svoje goščave egoističnih samoprevar ne pozna. Ujeta je v svojem blodnjaku lažnih prislil, kot Silvestrov zmaj v rovih rimske imperialne temé.

Življenje sveta se je zelo zapletlo. Trenutna človeška usoda je manj jasna kot kdajkoli prej. Tehnologije in ideologije v službi ene same, tehnološko-potrošniške civilizacije, so sicer nakazale navidezno zarjo materialno popolnega, a zatemnile pogled na resnično stisko bivanja, ki jo moramo močjstriti le s treznim in skromnim pogumom.

Od velike francoske revolucije v letu 1789 je preteklo že veliko časa, ki je bil poleg industrijskega zmagoslavja predvsem čas strašnih revolucij in še bolj groznih vojn. Ze nemški filozof Hegel je vedel povedati, da niso pred dvesto leti v Parizu znali odsekati le glave kralju Ludviku XVI., temveč so znali postaviti na glavo celotni ustroj sveta. Danes bi bilo zelo neumno, netrežno in reakcionarno zagovarjati stare družbene načine, vladavino starih kraljev in cesarjev.

Vendar ni tako, kot je še uspela nemška klasična filozofija: namreč, da bo »svet, ki stoji na glavi, sposoben slaviti veličastno vstajenje sonca duha«. Hegel je namreč mislil, da človeka ni le postavilo »na glavo«, ampak tudi v mišljenje, v umnost. Umestnost bi naj bila tudi tisto modro orožje, ki naj dokončno izniči človeško »neumnost«, namreč tisto, kar se baje ne rodi v glavi, temveč izven glave. Tuda kje? Na primer v srcu. Tam, kjer tli upanje in zaupanje. Tam, kjer je prostor za srečo in ljubezen.

Morda je v poslednjih dveh stoletjih napredka bilo izrečenih preveč besed o

umnosti glave, česar sicer ne moremo v naprej izključevati, a vseeno upoštevati samo s pridržkom. Premalokrat smo pomislili na darove duše in srca. Premalo smo upoštevali, da lahko pridobimo le tedaj, ko izgubimo. V prvem dnevu smo mi sami poglavitni akterji in načrtovalci.

Mladost prvega dne je tisto, kar pogotuje starost zadnjega dne. Šele ko trčimo na zemeljsko realnost nepremakljivih kamenin, se odpre pot v pokrajino, ki ni obremenjena s prisilami lažnih prividov in blodnih luči.

LEV DETELA

■ V Moskvi so slovesno pokopali maršala Dimitrija Ustinova, ki je bil od leta 1976 obrambni minister. Star je bil 76 let. Za njegovega naslednika je bil imenovan 73-letni maršal Sergej Sokolov, eden izmed treh dosedanjih namestnikov maršala Ustinova. Letos je Sokolov ob Ustinovu odsotnosti (bil je že težko bolan), vodil vojaško parado od 67. obletnici oktobrske revolucije.

S TRŽAŠKEGA

Božična pesem v župniji sv. Jerneja na Opčinah

Niz božičnih koncertov se je tudi letos začel z nastopom treh domačih zborov župnije sv. Jerneja na Opčinah, ki so na sam božični popoldan nastopili po blagoslovu v domači cerkvi in privabili veliko občinstva. Koncert sam je dokazal, kako je slovensko čustvovanje tesno povezano z božično melodijo, ki prevzame naše občutje in nas napolni s hropenjem po dobroti, razumevanju, zdravju, ljubezni, svobodi ni in miru. Tako je uvodoma naglasila Lučka Susič, ki je poudarila, da slovenska božična pesem sooblikuje zvestobo betlehemske vrednote.

Ubrano petje najmlajših in mladih pevcev in pevka »Vesele pomladi«, ki so v svoj program, med katerim jih je na orglah spremljal Vinko Škerlavaj, vključili tudi dve črnski duhovni pesmi, je bilo najlepše dopolnilo božični liturgiji in navadam.

Po prvem delu koncerta je sledila božična misel Tanje Rebula, ki jo je prebral Janko Beličič. Bilo je to zelo osebno, versko poglobljeno razmišljanje o čudežu rojstva, ki utrjuje neskončno hropenje in dokazuje, kako je človek ustvarjen za ljubezen. Če je otrokovo rojstvo sreča za družino — je zapisala Tanja Rebula — je Jezusovo rojstvo sreča za vse človeštvo in odpira novo poglavje njegovi usodi, ker s svetlobo ožarja človekovo pot v neznanu.

V nadaljevanju koncerta, ki ga je vodil Franc Pohajač, je nastopil mešani zbor »Sv. Jerneja«, ki je v vrsto slovenskih umetnih božičnih pesmi vključil tudi dve deli domačih avtorjev. Pevcem pred oltarjem se je na koncu pridružila vsa cerkev v petju Svete noči, pesmi, ki je verjetno nihče ne zna tako občuteno zapeti kot prav slovenski človek.

Prvi božični koncert na Opčinah je dokazal, da je moč tudi take priložnosti izkoristiti za kulturno prireditve, ki zna prerasti okvire gole tradicionalnosti.

★

V Društvo slovenskih izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 7. januarja prvi letošnji sestanek, posvečen predstavitvi knjige Saša Martelanca »Melodije«, ki je izšla pri Goriški Mohorjevi družbi. Predstavlja jo bo Ester Sferco. Začetek ob 20.30.

Božičnica v goriški stolnici

Združenje cerkvenih pevskih zborov - Gorica je tudi za letošnji božič pripravilo vsakoletno božičnico, ki je bila v nedeljo 30. decembra na praznik sv. Družine, popoldne v goriški stolnici. Prireditelji so ji dali nov izraz: okvir so sestavljali mladinski zbori - kar šest jih je bilo - , nastopil je moški zbor »Mirko Filej«, na koncu pa so bili predvajani še odlomki iz kantate Matije Tomca »Slovenski božič«.

Vsekakor božičnica na nov način, različna iz preteklih let, zelo prijetna in tudi od občinstva toplo sprejeta. Mladinski zbori so ji dali svežost, zbor »M. Filej« dovršenost, izvajalci kantate pa prijetno starostitost. Morda se je komu zdela preveč natrpna s programom, a ker je bil raznolik, ni utrujal. Nasprotno: učinkoval je osvetojuče.

Začel je mladinski zbor iz Stivana, ki je pod vodstvom Tatjane Legiša zapel »Svetlo zvezdo« Zorka Hareja, Legiševa »Božično« ter Tomčevo »Jezusovo rojstvo«. Sledil je mladinski zbor iz Sovodenj, ki ga je pripravila Alenka Černic. Ob spremljavi harmonija in še dodatnih instrumentov. Je podal dve pesmi Franca Gačnika (Vse počiva, spi in O pridite, otroci) ter Glorijo neznanega skladatelja. Tretji je bil zbor Plešivo-Krmin. Predstavil se je s pesmijo Maska Pirnika »V Betlehemu« ter z Gačnikovima »Na lepi gmajnici« in »Snežinke«. Zbor vodi Elvira Chiabai.

Tudi dekliški zbor Rupa-Peč (Marjanka Čevdek) je ubrano podal svoje programirane pesmi: Mihelčičevo »Le spavaj milo Detece«, Ačkovo »Počivaj milo Detece« ter nemški napev v Gačnikovi priredbi. K božičnemu razpoloženju je prispeval tudi štandreski mladinski zbor s Harejevo »Jezušček na zemljo gre«, s kajkavsko »Uspavanka Jezuščku« v priredbi Viktorja Fabianija ter z Gačnikovo »Božična noč«. Ta zbor vodi kot plešivskega Elvira Chiabai. Zadnji na vrsti pa je zapel otroški zbor iz Jamelj. Prevodkinja Marija Grazia Radetič je izbrala za nastop Alojzija Mava »Luč je prisvetila«, Gačnikovo »Nocoj pojejo zvonovi« ter Harejevo »Božično uspavanko«.

Sledila je skupna pesem »Zvonovi zvonijo« pod vodstvom Elvire Chiabai, ki je izzvala med občinstvom navdušen aplavz. Naj še povemo, da so vsi zbori nastopili z zanosom, gotovostjo in zelo doživeto in da zaslužijo zato enako pohvalo.

Moškega zbora »Mirko Filej« ni treba ocenjevati. Vedno osvoji in zadovolji. To pot je zapel štiri priljubljene božične pe-

smi, polne toplote in domačnosti in sicer Bricljevo »Zvonovi«, Cudermanovo »Blažena noč«, Cvekovo »Raduj, človek moj« v priredbi Z. Klanjščka in neznanega skladatelja »Nad Betlehem«. Dirigiral je Zdravko Klanjšček.

Priložnostno misel je podal Franko Zerjal. Dejal je, da ostaja božič eden najlepših praznikov, saj nas vodi v leta otroštva: jaslice, mah, polnočnica ostajajo neizbrisno v spominu. Res pa je tudi, da je danes božič drugačen kot nekdanj, ker so se razmere spremenile. A ostaja lepota svete noči, ki vsakič prinaša žarek upanja, ki vedno znova poziva k ljubezni do bližnjega. In ta poziv je potreben, kajti za bliščem božiča 1984 se skrivajo ljudje, ki trepetajo pred jedrskim orožjem, ki so naveličani življenja zaradi prevelikega blagostanja, ki umirajo od lakote in prizadejanih krivic, ki nasilno umirajo v materinem telesu. Novi bog, tehnični napredek, prinaša s seboj uničenje. Uprimo se mu! Rešitev je v preprostosti, skromnosti, uboštvu, delu za mir, v odpustanju, v ljubezni med vsemi narodi. Kriknimo zato zavzeto: Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji.

Tem občutenim besedam je na koru sledilo izvajanje nekaterih odlomkov iz kantate »Slovenski božič«. Besedilo pesmi, ki jo poje zbor s solisti, je po svojem nastanku ena najstarejših slovenskih cerkvenih pesmi in sega najbrž v pozni srednji vek. Kot solisti so peli Nadja Fabris-Špacapan, Franka Žgavec in Zdravko Klanjšček, ostali pevci pa so prihajali iz raznih goriških zborov. Naj še povemo, da je točke sporeda napovedovala prof. Lučana Budal, orgelska spremljiva pa je bila v izkušnih rokah prof. Lojzke Bratuž.

Božičnica se je zaključila s litanijami Matere božje in zahvalno pesmijo ter z blagoslovom z Najsvetejšim, za konec pa je zadonela najlepša in nenadomestljiva »Sveta noč, blažena noč«.

J. K.

v cerkev razstava izdelkov iz jute, ki jo je pripravil invalid Oskar Sinigoj iz Sempetra pri Novi Gorici.

Hranilnica in posojilnica z Opčin navzoča tudi v Miljah

Pred dnevi izdana odločba priznava tudi hranilnicam in posojilnicam širša teritorialna operativna področja. Zato bo tudi Hranilnica in posojilnica na Opčinah smela odsele raztegniti svoje poslovanje na celotno ozemlje miljske občine.

Medtem ko sporočamo vsem zainteresiranim to novo možnost, izrekamo vsem cenjenim strankam iz občine Milje in vsem morebitnim bodočim uporabnikom naših služb in uslug srečno novo leto.

Hranilnica in posojilnica
Trst - Opčine

★

Sožalje

Cerkveni pevski zbor Novega sv. Antona izraža svoje sožalje Marijani Kravosu ob izgubi očeta.

Slovinci po svetu

Umrla je dobra mama

Iz Clevelanda v ZDA je prišla vest, da je tam umrla Julijana Rijavec. Učakala je 89 let. Doma je bila s Cola. V Gorici si je ustanovila družino, v kateri sta z možem imela pet hčera. Zgodaj je ovdovela, a je kljub temu vse otroke lepo vzgojila in jim omogočila šolanje.

Po zadnji vojni je odšla za svojimi hčerkami v ZDA. Tam je v Clevelandu ustanovila nov dom. Živela je skupaj s hčerko Pavlo. Zadnja leta jo je mučila splošna onemoglost, hčere in zetje so pa zanjo zelo lepo skrbeli.

Pogreb je bil v soboto 29. decembra ob veliki udeležbi slovenskih rojakov. Vodil ga je clevelandski pomožni škof Pevec, po rodu Slovenec. Hčeram Pavli, Herminki, Julki, Kati in Mici in vsem ostalim sorodnikom naše sožalje, pokojnici pa božji mir in božje plačilo v večni domovini.

Deseti koncert božičnih pesmi v Sv. Križu pri Trstu

Svetokriški božični koncert je na Stefanovo zaključil že deseto zapovrstno obletnico kot je po pozdravu za uvod povedal župnik g. Jože Kunčič. Poleg domačih zborov, ki nastopajo vsako leto, je našel vse zборе, ki so kot gostje sodelovali pri koncertu.

Prvi je nastopil mešani zbor iz Standreža, ki je znan po svoji požrtvovalni dejavnosti. Zbor je številen in ima precej mladih moči. Zapel je Vodopivčevi Laetentur coeli in V blaženi božični noči, Vrabevo Eno novo pošto v narečju, Cvekovo Pastirici iz spanja in Rihar-Premrlovo Pokoncu narodi.

Za njim je nastopil domači otroški zbor. Zapel je štiri pesmi: Gačnikove Vse počiva spi..., Je Marija nesla Jezusa in Sveto mesto Betlehem ter Troštovo Dete Jezus se smehlja. Občudovali smo te otroške oblike, ki so se zavedali resnosti nastopa, pravilno odpirali usteca ter strmeli v dirigentko s. Celino.

Domači dekliški zbor je zapel pet pesmi: Arhovo Hitite kristjani, Brede Šček Oj Dete je rojeno nam, Jericijevo Čujte, čujte, Lojzeta Bratuža Ena Lučka in Gačnikovo Betlehem. Dekleta so pela zelo občuteno in s tako prijetnimi glasovi, da smo se nehote spomnili besed, ki smo jih brali v letošnjem koledarju GMD o zgodovini Glasbene šole v Sv. Križu, da otroci te vasi pojo kakor slavčki.

Sledila je božična misel, ki jo je podal župnik iz Nove Gorice g. Gašper Rudolf. Poleg primernih besed o vzdušju božične skrivnosti se je spomnil tudi pok. dr. Gracarja, ki se je v boleznih pogosto spominjal svetokriških faranov, katere je ljubil z očetovsko ljubeznijo in bil vesel, ko je zvedel, da so dobili dobrega naslednika. Z zaključno mislijo se je obrnil k pevcem in poudaril, kako blagodejno vplivajo na človeka posebno božične pesmi, polne mladostnih spominov in vere. Vzpodbujal je dirigente, organiste in pevce, naj vztrajajo pri tem lepem delu, in naj jim ne bo nikoli žal truda Bogu v čast in slavo, saj jim bo to tisočero povrnil.

Domači ženski oktet je tudi zapel štiri pesmi: Bricljevo Polnočni zvon, neznanega skladatelja Pred tebo božje Dete, Mihelčičevo Le spavaj milo Detece in Štajersko Pastirček pripoveduje. To je tisti zbor, ki leta in leta vestno in požrtvovalno drži skupaj ljudsko petje pri manj slovesnih pobožnostih.

Domači mešani zbor je v večjih rokah dirigenta Albina Verginelle in organista Toneta Kostnapla. Pozna se mu, da ima prirastek glasbene oziroma pevske šole sester Celine Kontelj in Angeline Šterbenc. Zapel je Levnikovo Prišla je noč, Vodopivčevi Oj Betlehem in Blažena noč ter Kramarjevo Zvonovi zvonijo.

Pri zaključnem skupnem nastopu štandreskega in domačega zbora je z glasom

in dušo zapel solist Aleksander Svab, ki poje v tržaškem gledališču Verdi, Vavken-Sicherlovo Zveličar nam se je rodil.

Skrbno izbrani spored je popestril nastop otrok, ki so med enim in drugim zborom recitali primerne pesmi.

Koncert je zaključila Belarjeva Glej zvezdice božje, kar smo peli vsi. Med pesmijo je g. župnik izpostavil Najsvetejše ter intoniral litanije Matere božje z odpevi. Po blagoslovu pa še Sveta noč, blažena noč... saj ni božiča brez te pesmi.

Udeleženka iz Trsta

Zahvala

Svetokriška župnija se prav lepo zahvaljuje štandreskemu cerkvenemu zboru za sodelovanje pri desetem zapovrstnem božičnem koncertu na praznik sv. Stefana in mu želi, da bi še bolj napredoval ter ostal vedno tako mladosten.

Božična prireditve v ul. Risorta

Vsebinsko polne božične skrivnosti skušamo verni ljudje na ta ali drugi način podoživljati in približati sedanjosti. Tako je prof. Dina Slama-Pahor po povesti Michaela Jersa priredila božični prizor, v katerem se prepletata božje in človeško.

Igra »Zvezda Zlatica« prikazuje pomilovalni prezir velikih zvezd napram skromni zvezdici Brljivki. Očitna je pri tem človeška domišljavost, ko zviška gleda na manj pomembnega ali preprostega sočloveka. Toda večni Avtor ima drugačna merila: izbira si, kar je majhno in nepomembno. V sklopu te resnice je tudi režiserka izbrala prav tisto prezirano Brljivko, ki naj na sveti večer osreči neko revno družino. Sredi blestečega zvezdami pobjanega odra se je kot ledena prha na vročičnost potrošništva predstavila vsa beda te družine. Eni izmed premnogih, ki po vseh celinah sveta nimajo najpotrebnejšega, je mala Brljivka vsaj domišljajsko pričarala nekoliko sreče.

Snežinke, rajanje zvezd in simpatičnih tozdnih živali je lepo dopolnjevalo prisrčnost božičnega prizora.

Vrhunec vsega so pa seveda žive jaslice; obdane z angeli in ostalimi nastopajočimi se ob glasbi pesmi Sveta noč - blažena noč marsikomu utrne solza.

Stara je tradicija Marijinega doma, da se na koncu pojavi božiček z darovi. In dokler bo starega božička predstavljal fant novega časa z novimi in zdravimi idejami, bo vedno dobrodošel.

Naš veliki up so naša mladina in naši skavti, in teh smo bili na božični praznik zelo veseli, saj so tvorili glavnino nastopajočih.

Hvala vsem, ki so s toliko prizadevnostjo poskrbeli za obleke, za v zvezdah lesketajoči oder, lepo glasbo in seveda režiserki, ki je nosila vse breme prireditve. - F. V.

Božična številka »Mladike«

Prav v predprazničnih dneh so jo prejeli njeni naročniki. Nosi št. 10, kar pomeni, da je uspešno zaključen še en letnik. Bil je osemindvajseti. Za novo leto uprava sporoča, da ostanejo cene za naročnino v letu 1985 nespremenjene (kar neverjetno se to bere!), poštni tekoči račun pa ima sedaj novo številko: 14470348.

Uvodnik ima naslov »Vse najboljše Sloveniji!« V njem obravnava pisec spodbudne premike za mejami matične domovine na Koroškem in Primorskem, pa tudi v Sloveniji sami, kjer se je okrepilo občutje, da se narod ne končuje na črtah državnih meja. Pa še nekaj je zgodovinskega pomena: letos je bil z veliko strani pretrgan štiridesetletni molk o pokolu v Kočevskem Rogu. V javnost so prišle pogumne in plemenite besede, naj se davna državljanska vojna že enkrat konča tudi v srcih. O tej zadevi govori v zadnji Mladiki obširen sestavek »Še o Kočevskem Rogu«, naslonjen na to, kar se zadnje čase piše v Sloveniji o tem nezaslišanem rododomu.

Poleg tega nadvse sodobnega razmišljanja najdemo v tej številki še marsikaj, kar bralca ne more pustiti brezbržnega, npr.: »V nakupe, v nakupe!« (Jelka Cvelbar), Izložba oslarij (koliko je slovničnih napak v majhnem naznanilu sekcije PCI »P. Tomazič«), nadalje pripombe Pod črto »Kaj naj si od takih pričakujemo« (dvoletnost demokratizacij in socialistov) ali pismo bralca S. P. »Kako važno je lastništvo«.

Leposlovje je zastopano z novelo »Dedek Jaka« (Zora), ki je posvečena gospe Ani in tržaškim skavtom, pesmi pa so pri-

spevali Vladimir Kos: »Na božični poti«, Ljubka Sorli: »Betlehemska noč« in Martina Legiša: »Trgatev« in »Vabilo«. Duhovno misel »Rojstvo, ki prinaša novo upanje«, je kot običajno napisal Milan. Drago Stoka objavlja oseben spomin na pok. msgr. Ivana Trinka ob 30-letnici njegove smrti. Pavle Merku pa nadaljuje s svojo razlago »Imena naših krajev«. To pot so na vrsti slovenski toponimi v Trstu, tj. ulice s slovenskim imenom v preteklosti. Koliko jih je še danes?

V tej številki najdemo tudi veliko knjižnih ocen. Tako se zvrstijo pesniška zbirka Jakoba Renka »Resnica in dež«, življenjepisna povest Andreja Prebila »Verige lažne svobode«, Staneta Kosa (pseudonim) »Stalinistična revolucija na Slovenskem«, pesmi Irene Zerjal »Alabaster«, življenjepisi B. Hacqueta in avtobiografija J. A. Scopolija. Izvestje slovenskih srednjih šol na Tržaškem za leto 1982/83 ter poročilo o dveh razstavah Lojzeta Spacala.

Mladinska priloga »Rast« nosi številko 20. Naj omenimo neke vrste uvodnik »Bodimo kot Gašper, Miha in Boltežare«, »Strah in ljubezen«, ki je bila tema letošnjega teološkega tečaja v Ljubljani, »De feris latinis« (Počitnice po latinsko), pogovor o spolnosti, Kraška hiša pri Nemčevih na Padričah.

Prav za konec pa želimo opozoriti na zanimivo, bodečo in bolečo rubriko »Mogoče ne veste, da...«, npr. da je v petdesetih letih Josip Vidmar skušal na vrat na nos pobegniti iz Ljubljane, ko je prejel lažno telefonsko vest, da je Tito odstopil ali, da se v Ljubljani rojeva zadnje čase do 35% neslovenskih otrok... —Jk

Planinske rože

Snežni metež mi megli oči, ko drobno stopicam skozi nemirno pričakovanje v nesluteno doživljanje. Pred vrati otresem s sebe bele metulje in malce počakam, da se unese moja zadihanost. Potlej vstopim.

Zajema me čisto drugačna sivi- na kot tista zunaj, ki me je s snežinkami spremljala do sem. Iz vežnega somraka se še mračnejše spuščajo stopnice in zahtevajo od mene previdnost. Končno pridem v prostorno klet. Lini podobno okence sreblje skozi šipo svetlo medlino zunanega meteža in jo troši na vse predmete v prostoru. Obstanem brez besed. Vsenaokrog same police in na njih planinske rože vseh vrst in oblik. Zdi se mi, da sem pomotoma zašla v kraško jamo s kapniki.

»Neverjetno, kolikšna lepota!« sem tiho pohvalila starčka, stvaritelja nenavadnih čudes. Prostor je ogrevala peč na olje, mož pa je sedel za svojo skromno mizico ob kupu zavrženih plastičnih škotelj in s košom borovih in macesnovih češarkov ob nogah.

Odložil je delo in se smehljaj. Iz vsega njegovega obraza je izžarevala sreča samorastniškega umetnika. Gledala sem škatle, gledala rože in nisem mogla verjeti, da se nelepa plastika lahko spremeni v take drobne umetnine. Rože je starček izrezoval iz plastične, jih primerno pobarval in z nečem prevlekel, da so bile kot žametne. Iz češarkov je delal mične košarice in jih polnil s cvetlicami. V prerinjanju mojih misli so polzele starčkovne besede:

»V življenju sem planike samo gledal in občudoval, kako rastejo po strminah. Trgal jih nisem. Zdaj so postale del mene.«

Zunaj, med ljudmi, dostikrat zaman iščem svetlih besed in dialo- ga. V tej odmakljenosti in hoteni osamljenosti pa živi nekdo, ki iz svojih svetlih misli nežno ustvarja, kot bi se bal, da sonce posveti v kristalno ivje in ga stali.

Srečni samorastniki! Razumem ga. Ni mu do životarjenja med ljudmi brez duše, lepši mu teko dnevi in letni samotni ob ustvarjanju naravne lepote.

»Za vas, Marija!«

Iz starčkovih rok se mi je ponujal košek s planikami. Sprejela sem ga s preprosto zahvalo in zaželela darovalcu še vrsto plodnih let. Odsla sem po stopnicah navzgor kaotičnemu svetu naproti.

Planika, vseh cvetov cvet me je pomladila. Se sneži. Drobne snežinke mi sedajo na ustnice, spuščajo se na planike, ki jih nisem domov, na njih pa ostajajo kot zvezde nad živimi planikami, kakršne nosi starček v srcu, čeprav jih ni nikoli trgala.

(Iz knjige črtic Marije Mislje »Lampare«)

■ Na zadnjih parlamentarnih volitvah v Indiji je premočno zmagala kongresna stranka, ki jo po nasilni smrti Indire Gandhi vodi njen starejši sin Radživ, poročen s 34-letno Sonjo Manio, doma iz okolice Turina. Kongresna stranka si je zagotovila nad dve tretjini poslanskih mest. V dveh zveznih državah: v Asamu in Pundžabu pa se to pot volitve niso vršile, ker tega politična napetost zaenkrat ne dovoljuje.

■ Mati Terezija iz Kalkute je preživela letošnji božič s svojimi redovnimi sestrami v Etiopiji. Hotela je biti blizu prebivalstvu, ki ga muči silna lakota. Ta je od 42 milijonov prebivalcev prizadela vsaj 7 milijonov. V Etiopiji je trenutno 76 sester iz kongregacije m. Terezije.

Z GORIŠKEGA

Skavtska božičnica

V nedeljo 23. decembra smo skavti in skavtinja 2. čete pripravili v sovodenjski cerkvi božičnico. Ze cel mesec smo se pripravljali in končno je prišel dan, ko je bila naša prizadevnost poplačana.

V cerkvi se je zbralo veliko ljudi. Na novo nastali pevski zbor izvidnikov in vodnic ter roverjev in popotnic je takoj ustvaril božično vzdušje s pesmijo Zveličar naš preljubi. Zbor je vodila Alenka Černic. Zapeli so še pesmi Ko so pastirji ter Sveta noč. Na harmonijo je spremljala Vesna Tomsič.

Izvidniki in vodnice iz Rupe in Peči so podali recital Zore Saksida Emigrantov sveti večer. Diapozitivni in glasbo so pripomogli, da je slika emigranta, ki se vrača domov na sveti večer, jasno zaživel pred nami. Za trenutek nas je peljala v svet številnih slovenskih izseljencev, ki se prav na ta dan večkrat znajdejo sami v kakem tujem mestu.

Volčiči in veverice iz Rupe in Peči so se spremenili v pastirčke in darovali Jezuščku v jaslih, kar so imeli najdražjega. Vodnice iz Sovodenj pa so pripravile božično razmišljanje. Spomnile so nas, da božič za marsikoga ni samo prijetno vzdušje v domačem krogu, ampak velikokrat je to dan kot vsi ostali in sicer dan pomanjkanja, dan iskanja kruha, dan tavanja v mrazu...

Volčiči in veverice iz Sovodenj pa so nas obogatili z igrico Tončke Curk »Jezuščekov božični večer«. Prisrčno so nam prikazali, kako malo smo ljudje pripravljani sprejeti bližnjega in mu pomagati, tudi če je to na božični večer.

Alenka Florenin je zaključila prireditev z duhovno mislijo, ki jo je sestavil Andrej Fajt. Ta je izvenela kot vabilo, naj ne bo naš božič le »sladkarije, igrache, nova oblaciča, darila... ampak dan spreobrnjenja, osebne prenovne, ljubezni... Ljubimo bližnjega, naj bo lačen ali sit, revež ali bogat... Dajmo božiču pečat ljubezni.«

Naj omenimo še, da je bila ob vходу

Božični koncert v Avditoriju

V soboto 22. decembra je bil v Avditoriju vsakoletni koncert božičnih pesmi, ki ga prireja goriška občinska uprava. Ob tej priložnosti mestni župan tudi izreče svoja voščila vsem občanom, in to se je zgodilo tudi letos. Prostovoljni prispevki so šli za popravilo orgel v cerkvi na Travniku.

Nastopilo je šest mestnih zborov, med temi dva slovenska: moški zbor Mirko Filej iz Gorice in cerkveni mešani zbor iz Standreža. Po dvodstvom svojih dirigentov Z. Klanjščka in M. Spacapana sta dostojno predstavila niz naših pesmi. Velja tudi pohvaliti mešani zbor iz Standreža, ki se je letos prvič predstavil v Avditoriju s stvaritvami izključno primorskih skladateljev.

Ognjiščarji v Katoliškem domu

Med pobudami za božične praznike naj omenimo tudi srečanje Ognjiščarjev v Katoliškem domu v nedeljo 23. decembra. Zbrali so se iz vseh treh naših škofij (tržaške, goriške in videmske): Furlani, Slovenci in Italijani. K skupnemu programu je prispeval vsak svoje: petje, glasba, prizore vse ubrano na božično tematiko. Zeleni so skupno preživeli božično vigilijo v bratskem in prijateljskem srečanju.

Takšna mladina je lahko naše upanje, da bo gradila mir z roko v roki.

Odbor Zveze slovenske katoliške prosvete sklicuje

OBCNI ZBOR

v ponedeljek 14. januarja ob 20. uri
v Katoliškem domu v Gorici

Božičnica na gorškem učiteljsku »Simon Gregorčič«

Lepa tradicija naših šol je, da pripravljajo božičnice za svoje učence in dijake. Na slovenskih višjih srednjih šolah to zelo posrečeno dela učiteljske skupno s tečajem za vrtnarice.

Sporod letošnje božičnice je bil zelo bogat. Po uvodni besedi in recitalu, ki so ga pripravili dijaki četrtega letnika učiteljskega, so nastopile vrtnarice. Izvajale so glasbeno pravljico z božično tematiko in seveda glasbeno spremljavo. Nato je deklinski zbor učiteljskega, ki ga vodi prof. Franka Zgavec doživeto odpel tri slovenske božične pesmi. Vse to je ustvarilo primerno božično razpoloženja in pokazalo na veliki pomen kulturnega dela za našo študirajočo mladino, kot je v svoji zaključni besedi podčrtala ravnateljica prof. Majda Šfiligoj.

Božičnice so bile seveda tudi na drugih slovenskih šolah v mestu in na deželi, ki so tako na lep način zaključile ta prvi del šolskega leta.

Sovodnje

Zadnja seja občinskega sveta v letu 1984. Vršila se je v četrtek 20. decembra. Svet je odobril sklep občinskega odbora — svetovalec SSK Remo Devetak se je vzdržal, ker problema ni poznal —, po katerem je občinska uprava imenovala svojega branilca pri sodišču TAR, ki naj ga zastopa zoper občana, kateri se je pritožil, ker mu občinska uprava osparava neko nedovoljeno gradnjo pri njegovem domu. Svet je tudi odobril izvršilni načrt za izgradnjo in razširitev ceste h kulturnemu središču na Vrhu. Cesta, ki bo široka 5 m in asfaltirana, bo stala 49 milijonov. Pri tem je R. Devetak ponovno opozoril na odsek ceste k hišam št. 16A in 16B, ki še vedno ni asfaltiran. Župan je odgovoril, da se bo

na to mislilo istočasno z izgradnjo prej omenjene ceste.

Dopolnitev ograjnega zida pri osnovni šoli v Sovodnjah bo stala 8 milijonov, za ureditev parkirnega prostora pri telovadnici, ki je sedaj pravno dokončno dovoljena, pa je svet odobril 7,5 milijona lir.

Nato je prišla na vrsto dražba del na stavbi bivše osnovne šole v Gabrjah. Vabijo je prejelo osem podjetij, odzvali pa sta se le dve. Dela so bilo poverjena podjetju Stanko Kosič iz Doberdoba. Edini, ki je v razpravi o umestnosti teh del bil nasproten, je bil načelnik večinske svetovalske skupine Vilko Fajt. Podžupan, ki je dela zagovarjal, pa je opozoril, da je občinska uprava dolžna zaščititi svojo imovino pred razpadom, k temu pa jo obvezuje tudi vaški posvet v Gabrjah o tej zadevi.

Razširitev pokopališča na Vrhu beleži nov povišek stroškov za 12 milijonov lir. Tako so sedaj predvidene številke že preslegle vsoto 100 milijonov. Nadalje je pristojna komisija izbrala 13 oseb z območja sovodenjske občine, ki bodo deležne socialnega prispevka. Pri tem je župan seznanil svetovalce o finančnem stanju socialne službe občine.

Tudi je bila izvoljena posebna komisija, ki bo ocenila čistilne naprave greznic na območju Rupe in Peči. Namestitev teh naprav je namreč delo zase in ne spada v okvir namestitve cevi. Komisijo sestavlja pet oseb: župan, odbornik za javna dela, občinski tajnik, načrtovalec greznic in deželni funkcionar.

Ob koncu je župan poročal o srečanju s predstavniki domačih društev za sestavo vsakoletnega kulturnega praznika s pobrateno občino Škofja Loka ter podal pohvalen obračun dela lastne občinske uprave v preteklem letu.

Emil Tomšič, svetovalec večine, je sprožil razpravo o upeljvalniku (živi namreč v njegovi bližini). Bil je mnenja, da kljub zadnjim popravilom, glede dimnih učinkov ni kaj dosti bolje. Vendar podžupan ni z njim soglašal. R. Devetak od SSK je predlagal, naj pride zadeva na dnevni red na prihodnjih sejah, Oskar Pavletič (SSK) pa je ponovno zahteval imenovanje komisije, ki naj bi izvedla razskavo o onesnaženju okolja, vendar pri občinskih odbornikih nista našla posluha. Sledila so božična in novoletna voščila, ki jih je izrekel župan Vid Primožič, pridružil pa se je tudi poveljnik krajevne orožniške postaje, ki skozi vse leto zvesto prisostvuje občinskim sejam.

Dejavnost gorških slovenskih skavtov

V tem poročilu bomo dali kratek pregled skavtskega delovanja od oktobra dalje. Prva važnejša etapa letošnjega skavtskega leta so bile obljube novincev roverjev in popotnic 27. in 28. oktobra v beneški vasi Tipana.

Obred obljub je bil v soboto zvečer in se zaključil naslednjega dne ob veselem petju in spoznavanju s tamkajšnjimi vaščani, ki so takih srečanj s Slovenci posebno željni.

3. novembra so izvidniki in vodnice ob prazniku Vseh svetih šli na obisk grobov na goriško pokopališče. Obiskali smo grobove umrlih bratov skavtov in kulturnih delavcev, ki so delovali na Gorškem. Obisk se je zaključil s skavtsko mašo.

Množična manifestacija za slovenske pravice se je 18. novembra vršila v Trebčah. Med množico so bili tudi goriški in tržaški skavti, ki so s svojim transparentom pokazali, da so naši ideali tudi idealni svobodne in enakopravne slovenske manjšine.

Istega dne je popoldne bila v Gorici vsakoletna pevka revija Cecilijanka, na kateri je deloval skavtski bar.

Ta je svojo dejavnost pokazal tudi na Mali Cecilijanki 8. decembra. Ob tej priložnosti pa se skavti niso izkazali samo z barom. Ze nekaj tednov prej so vodi pripravili telovadnico v miniaturi in risbe. S temi izdelki so povedali, kakšno telovadnico bi radi imeli in, da bi pripomogli k njeni izgradnji, so organizirali zabavni večer. Izkupiček te zabave bo namreč šel za novo telovadnico, ki počasi raste ob Katoliškem domu.

Koncert kvinteta Ibert

V sredo 19. decembra je bil v gorškem Kulturnem domu drugi koncert v letošnji glasbeni sezoni, ki jo prireja Glasbena matica, ZSKP in ZSKD. Nastopil je pihalni kvintet Ibert, ki ga sestavljajo italijanski glasbeniki naše dežele oz. Veneta. Izvajal je dela Farkasa, Danzija, Hindemitha ter Iberta. Njih igra je bila dobro naštudirana in tudi interpretacijsko dogana.

Dodamo naj le, da se je koncerta udeležilo izredno maloštevilno občinstvo. Pri tem se je treba gotovo zamisliti in se vprašati, kako pritegniti vsaj dostojno število poslušalcev. Ali naj se nudijo le koncerti lahkotne in zabavne glasbe?

DAROVI

Za tiskovni sklad Katoliškega glasa: župnija sv. Jerneja na Opčinah za objavo darov v letu 1984 50.000; Justina Vatta v spomin na svoje pokojne in na Amalijo Zerjal 25.000; Majda in Sandi Cergol v spomin na Rozetnega očeta Poberaja 10.000; N. N., Gorica 24.000; Just Farletič 24.000; Amalija Miklavc 10.000; Terezija Kovc 24.000; šolske sestre, Trst 50.000; Sonja Stubelj 14.000; Vida Bandelli 40.000; N. N. 20.000; Zora Devetak, Tržič 15.000; N. I., Trst 150.000 lir.

Za katoliški tisk: N. N., Opčine 5.000 lir. **Za cerkev sv. Ivana v Gorici:** družina Koršič ob rojstvu vnuka Matjaža 50.000 lir. **Za novo telovadnico v Gorici:** Remo Devetak, Vrh 70.000; H. Močnik, Gorica 10.000; L. B. 100.000; neimenovani iz Trsta 250.000; družina Bratuž ob obletnici smrti Jožka Bratuža 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob pok. Pavline Brešan in Alojza Cigliča Terpinovi v dober namen 200.000 lir.

Milka Velikonja, Gorica: za novo telovadnico v Gorici 50.000, za lačne po svetu 20.000 in za Katol. glas. 4.000 lir.

Družina Koshuta, Gorica: za tiskovni sklad Katol. glasa 50.000 in za novo telovadnico v Gorici 50.000 lir.

Za Našo pot: N. N., Ronke 10.000 lir.

N. N., Gorica: za misijonarja Stanta 50.000 in za Baragovo beatifikacijo 50.000.

N. N., Gorica: za tiskovni sklad Katol. glasa 50.000 in za lačne po svetu 50.000 lir.

Za spomenik padlim na Jazbinah: Roman Jurčič 30.000; N. N. 10.000 lir.

Za elektrifikacijo zvonjenja v Gabrjah: v spomin pok. Jelke Marušič-Florenin bolniško osebje, uslužbeno v istem oddelku goriške bolnišnice, v katerem je zaposlena hčerka pokojnice Silvana Florenin Pinello 150.000; Miha Tomšič, Boškini 100.000.

Za elektrifikacijo zvonjenja na Vrhu: Leticija Visintin Devetak, Vrh ob prvi obletnici smrti moža Marcela 30.000 lir.

Za župniško dvorano v Nabrežini: nabirka ob polnočnici 270.000; Frandolič ob 25-letnici poroke 150.000; Visintin 100.000; G. 100.000; N. N. 50.000; L. M. ob pogrebu 30.000; Ivanka Lupinc 25.000; S. 50.000; J. 50.000; U. I. dve svetilki iz kovanega železa; H. S. vodno instalacijo.

Za cerkev na Opčinah: družina Hrovatin v spomin na mamo Emilijo 100.000; N. N., božični dar 100.000; Egidij Košuta ob poroki sina Borisa 50.000; Sonja Senčar in Hans Püchler 75.000; Justa Planinšek 50.000; Francka Persič 50.000; Vida Večerina v spomin na moža Mirota 50.000; Tončka in Pepi Gorkič 50.000; Franciška Malalan 50.000; družina Viktorija Kalin v spomin na Viktorijo in Antonijo Hrovatin 50.000; Ivanka Malalan 32.000; Marija Dolenc 25.000; Francka Mlač 25.000; Onelia Purič 25.000; Angel Vremec v spomin na brata Marija 20.000; Jadranka Sedmak ob poroki Borisa 20.000; Neva Bandelj 20.000; Marica Dolenc v spomin na očeta Justa 20.000; Luciano Bartoli 20.000; Srečka Jurič 20.000; Angela Trento 15.000; Rafaela Škerlavaj 15.000; Mila Sosič 15.000; Marija Mahnič Cocoli 7.000; Rozeta Ozbič v spomin na očeta Janeza 10.000; Zora Škerlavaj 5.000; razni 45.000; Marija Dolenc za popravilo orgel 25.000 lir.

Za ogrevanje cerkve na Opčinah: N. N. 10.000; Laura in Justina Gombač namesto cvetja na grob Emilije Vremec 20.000 lir.

Za mladinski zbor Vesela pomlad na Opčinah: župnik Viljem Zerjal 20.000; Marija Dolenc 25.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: Valerija Čuk, Trebče 10.000 lir.

Za cerkveni zbor na Opčinah: Marija Dolenc 25.000; Marica Dolenc v spomin na

Jadrana ob obletnici smrti 20.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Pavla Gec 5.000.

Za cerkev na Banah: Marija Ban 10.000.

Družina iz Trsta: za tiskovni sklad Katol. glasa 25.000, za Sv. goro 25.000 in za lačne po svetu 25.000 lir.

Neva Fonžari, Trst: za Katoliški glas 50.000, za Marijin dom v Rojanu 100.000, za misijone 75.000 in za lačne po svetu 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija Žagar 19.000 lir.

Dr. Lojze Burjes, ZDA: za novo telovadnico v Gorici 100 in za tiskovni sklad Katoliškega glasa 5 USA dol.

Za lačne po svetu: R. F. 15.000; K. B. 50.000; N. N. 15.000; J. Rosa 50.000; S. K. 100.000; Rozeta Ozbič ob smrti očeta Janeza Poberaja 50.000; Ninko Černic v spomin istega 10.000; Može, Trst 10.000 lir.

Za misijone: Sonja Susič 100.000; N. N. 30.000; N. N. 50.000; N. N., Rupa 200.000; Marija Čuk, Trebče 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Božični koncert priredi Zveza cerkvenih pevskih zborov v nedeljo 6. januarja ob 16. uri v stolnici sv. Justa v Trstu.

Maša za edinost bo v Trstu 7. januarja ob 17.30 v Marijinem domu, ul. Risorta 3. Sledi prikaz diapozitivov.

V Kulturnem domu v Gorici uprizori SSG iz Trsta igro Ivanke Hergold »Paracelsa« v nedeljo 6. januarja ob 16. uri red A, v ponedeljek 7. jan. ob 20.30 red B in v torek 8. jan. ob 20.30 red C.

Šolsko skrbništvo sporoča, da je treba do 25. januarja 1985 vložiti prošnje za predpis otrok v otroške vrtnice, prve razrede osnovnih in prve razrede nižjih srednjih šol. Do omenjenega datuma morajo vložiti prošnje za predpis na višje srednje šole privatisti, dijaki zadnjih razredov nižje srednje šole in dijaki drugih razredov tehničnih zavodov z več usmeritvami ter zadnjih razredov kvalifikacijskih sekcij poklicnih zavodov, ki nameravajo obiskovati usposobitveni trienji ali spremenjalne tečaje.

Prodamo prosto trisobno pisarno v pritličju nebotičnika, ul. Veneto 14, Gorica. Informacije na tel. 040/229459.

Hotel v Gorici sprejme v službo kvalificirano osebje za sledeča delovna mesta: 1. sposoben vodja recepcije z znanjem tujih jezikov; 2. glavna sobarica oz. guvernanta; 3. nosač-čistilec z vozniškim dovoljenjem; 4. sobarica, tudi part-time; 5. nočni vratar. Informacije tel. 040/229459. Pismene ponudbe na SAR S.p.A. Gorizia, Corso Italia 63.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so se na kateri koli način spomnili

Janeza Poberaja

Žena Marija, Meri, Pino in Rozeta

Opčine - Trst, 31. decembra 1984

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407

PROSVETNO DRUŠTVO »STANDREŽ« 20. OBLETNICA DRAMSKE USTVARJALNOSTI V STANDREŽU

PROGRAM

SOBOTA, 5. januarja ob 19.30: Odprtje **DOKUMENTARNE RAZSTAVE** o dramski skupini PD »Standrež«. Predstavitev brošure.

NEDELJA, 6. januarja ob 17. uri: Krstna izvedba vedre igre »MILIJONARJI V OBLAKIH«. Napisal Janez Povše. Režija Emil Aberšek. Priznanja članom skupine in govor ob 20. obletnici.

SREDA, 9. januarja ob 20. uri: **OKROGLA MIZA** na temo »Gledališko ljubiteljstvo — potreba ali naključje«. Sodelujejo Emil Aberšek, Franci Končan, Damjan Paulin, Adrijan Rustja, Franko Zerjal.

ČETRTEK, 10. januarja ob 20. uri: V slikah 20 let dramske dejavnosti v Standrežu.

SOBOTA, 12. januarja ob 20. uri: Srečanje članov in sodelavcev dramske skupine.

Celotni program se bo odvijal v župnijskem domu »Anton Gregorčič« v Standrežu.